

číst ze shora dolů (dole poslední řeč-příspěvek je výklad k HDV)

EGON [14.11.09 - 14:49]

Zajima me jak definuje gravitaci tva hypoteza, jestli vubec neco takoveho zahrnuje. Hmote musi predchazet definovani její zakladni vlastnosti a tim je prave ta gravitace podle mne.

Navrátil [14.11.09 - 15:17]

Fajn. Připravím si odpověď na tvou otázku do fyziky (zřejmě až večer, teď mám jinou rozdělanou práci).

Navrátil [15.11.09 - 18:00]

Egone, vím, že by ses spokojil i s krátkou odpovědí...ale já už začal chystat rozsáhlou odpověď, dělám to po chvilkách celý den od rána, no tak to přeci nezařadím...přesto mi to jde pomalu kvůli té chřipce. Vyčkej, bude to.

EGON [15.11.09 - 18:02]

Nespechej ... klidne to muze trvat i tyden, dva.

Navrátil [17.11.09 - 20:44]

EGONE, já nejsem bohověrec jako ty. Mám jinou víru. Mimochodem : Bůh si neudělil právo mě trestat za to, že v něj nevěřím ...!!!

(opis své úvahy z r. 1970-72)

Nyní jen už „malá“ poznámka : ... smysl života....každý má naň jiný názor. Tento však, co Vám povím, je zajímavý :

V r. 1969 ještě, svobodný kluk, jsem byl s dívkou na jednom Ingmar Bergmanově filmu. Byly to 2 hodiny koukání se na „bezcenný balast“. Děj filmu je umístěn do 17 století. Scéna je jak malá kočující skupina cca 20 lidí s plachtovými vozy jezdí po krajině ... a živí se všelijak, nahá děcka lítají v lese skotačí, matky vaří na rendlíku na ohni a muži kdesi loví v lese. Pak se dostanou do vesnice kde zuří válka nějakých znesvářených kmenů a... a náš budoucí hrdina se tam nějak zaplete a najednou leží na zemi na návsi a nějaký bojovník nad ním stojí a chce mu vrazit kopí do hrudi..... najednou režisér Bergman udělal „pausu“, vsunul do filmu „vsuvku“ (čas se jako zastavil) a onen říkejme mu „Nešťastník“ prosí Boha i Dávla a zjeví se mu v černém hávu Smrtka : nezabíjej mě, nechci umřít mám v lese rodinu a musí se o ně starat, budu ti sloužit...a Smrtka „stojící ve vzduchu“ mu odpoví : dobrá nechám tě žít, ale musíš si život zasloužit tak, že o něj budeš hrát se mnou šachy ; vyhraješ-li budeš žít prohraješ-li ihned zemřeš. A...a v tom zmizela. a jak zmizela Bergman nechal na plátně se zjevit „reál-život“ jak nad „Nešťastníkem“ stojí bojovník s kopím a chce ho zabít a už už by to udělal, ale do jeho zad se trefil šíp odněkud přiletící, bojovník padá mrtev a „Nešťastník“ zůstane na živu. To byla úvodní scéna toho filmu po deseti minutách promítání. Nyní nastal ten dějový balast. Vždy se v jistém okamžiku zjevila Smrtka a pan „Nešťastník“ musel jít k šachovnici hrát, „Nešťastník“ tu smrt viděl a s ní mluvil, ale ostatní jeho přátele jí neviděli a když viděli že si mluví sám ze

sebou mysleli si že se v tom boji trochu pomátl. Smrtka se zjevovala rafinovaně. „Nešťastník“ vymyslel nějaký perfektní tah a měl takovou radost, že to nemohl vydržet a šel do kostela se vyzpovídat (aspoň někomu) a jak za černou rouškou ten tah prozradil katechetovi, odhalí se rouška a s hurónským smíchem-výsměchem se tam objeví smrtka (Bergman ten smích realizuje „jako do nebes rezonancí nad krajinou“). Takže „Nešťastník“ ztratil tento tah a musí vymýšlet jiný. A děj filmu běží balastním vyprávěním o té kočující skupince lidí. ... film Bergmanův běží dalších šílených 70 minut a...a nic. Lidi v sále čekají „o co vlastně jde, o co tu půjde“ a ... (?) a ono furt nic . A film se blíží k závěru, když se uděje poslední scéna : Kočovníci jsou v lese, vaří se, děti si hrají, ženy věší prádlo. „Nešťastníkovi“ se zjeví smrtka a volá ho ke stolečku se dvěma židlemi a se šachovnicí . Stoleček stojí na konci lesa, kde je skála-strž a je vidět do krásné krajiny. Hráči udělají dva tahy a „Nešťastník“ už už chce udělat tah třetí (stále v šachové partii vede o kousíček „Nešťastník“ nad Smrtkou a obraňuje dlouhodobě pěška). Najednou se v lese ozve křik. Jednou družina je napadena nějakými nájezdníky-lupiči,...křik dětí a žen a chaos a...a náš „Nešťastník“ se tam za nimi ohlíží a je na trní, chce odejít pomoci bránit své. A Smrtka ho zastaví a říká : nejdříve táhni a pak jdi. „Nešťastník“ s rozrušením táhne a ... a najednou se opět do nebe s ozvěnou ozve smích té Smrtky : cha, cha, cha... vidíš, tak dlouho si bránil pěška a nyní přijdeš o dámu. !! „Nešťastník“ běží za družinou, Smrtka zmizí a film má do konce tak cca 3 minuty. Na zemi zůstávají mrtví jeho přátelé a a už si nepamatují jak Bergman ten film zakončil.

Nyní ale to podstatné : Lidi vychází z kina kde nebyla pořádná klimatizace, zpocením, tlačí se honem ven a já v davu slyším : *to byla ale kokotina, vo co vlastně šlo ?* V tu chvíli jsem ztuhnul a zamrazilo mě po celém těle : Bergman potřeboval 2 hodiny balast děje, aby řekl jednu **jedinou větu**, kterou chtěl z á s a d n ě říci jako motto filmu : *Člověče bídný, životem týraný ... celý život se pachtíš, celý život bráníš-chráníš piška, (něco důležitého, dobrého), snažíš se a...a stačí jedna jediná malá nepozornost, vyrušení, jedna špatná minuta a přijdeš o dámu ... přijdeš o všechno, o co si celý život usiloval....*

Tedy jsem šel z kina zadumaný a ucítil jsem „objevený“ kus pravdy ze smyslu života : ano, celý život se člověk pachtí za něčím a stejně nakonec to zhatí „jedna minuta“ nepozornosti, jeden špatný krok, jedna náhoda, jedno neštěstí, jeden výrok sudičky do tvé kolíby...Proto je podstatné jaký pocit máš na konci života ; není důležité jak si ho prožil, ale jaký z toho máš pocit – radost je ten nejlepší výsledek z cesty k cíli, z cesty a tou je sám život. Cíl je jen meta, fata morgana je to fiktivní bod , je to „radost“ ale naplnění té radosti, to je to utrpení, ta cesta, to putěšeství je za „radostí a žalem“ na konci života.

[EGON](#) [18.11.09 - 09:51]

Díky za tvuj názor a hlavne za ten príbeh z kina.

Navrátil [18.11.09 - 19:49]

EGONe, stále jsem nějak nemocný, málo síly se vypnout k výkonu...svůj slib odkládám. Nevím co mi je... Díky za pochopení.

[EGON](#) [18.11.09 - 20:00]

Nevadí, zapomen zatím na to. Ale az jednou budeš mít chuť tak to klidně posli třeba i za rok. Srnka je převít on to vysvětlil přes tu svou eterovou teorii, ja čekal ze se něco dozvim od tebe jestli jsi zastancem nejakeho eteru nebo spis nejake formy gravitonu nebo neceho jineho. Stejne je to asi ukol nadlidsky, pochopit a popsat tak zakladni vec jakou je gravitace, kdyz si s tim zatim nikdo neporadil tak aby to i ostatni prijali za sve.

Navrátil [18.11.09 - 20:30]

Pokud to chceš slyšet jen nedokonale (i pro mou náuru odfláknutě) tak já zastávám názor téměř shodný se soudobou fyzikou. Síla je podle mě také "vlastnost" hmoty, což je téměř shodné se slovem "projev hmoty". Jenže "sílu" vnímáme my - lidské bytosti "jako" sílu. Vesmír neví o tom, že "kombinace veličin" je síla. "On" jen ví, že "vyrobil" kombinaci dimenzí (to už ovšem v pozici HDV kde i "m" hmotnost, hmota je také vyrobena z dimenzí veličin základních) a ta kombinace "se chová" "nějak k něčemu" ; my to nazvali "síla". Čistě náhodou máme dvě síly, tedy "má je" Vesmír : setrvačnou a gravitační. Obě by měli mít "něco" společného. Já se právě, EGONe, ti chystal ukázat předvedení "jak" vypadá sestava dimenzí z Délky a Času pro "sílu setrvačnou" a jak pro "sílu gravitační" ((($F(a) = F(g)$))) , no to bude později. Hmota nejenže zakřivuje prostoročas, ale ono je to "jeden jev ve dvou podobách". Vesmír realizuje hmotu "jako" vlnobalíčky z dimenzí dvou základních veličin a ""souběžně"" také realizuje "křivení časoprostoru" do jiných stavů než do vlnobalíčků. Já ve své práci nazývám "křivý časoprotor" jako "zbytkový", protože on má o jednu dimenzi méně a hmotnost má o jednu dimenzi více (bohužel to zní velmi hloupě když to nevidíš napsané v matematice, jak to myslím a předvádím. Já to na svých web stránkách ukazuji, ale on to nikdo nečte. - - To je v hrubé krátkosti a neúplnosti vše. Na žádnou éterovou teorii nevěřím. Co se týče gravitonu, tak jsem také hledal vysvětlení a došel jsem k názoru-domněnce že by to mohl být taky "vlnobalíček z časoprostoru" asi do této rovnice : **graviton . delta t/ t = elektron**. A obdobně : **elektron . delta t/ t = foton**. ((přičemž tu je **delta t/ t** něco jako gravitační rudý posuv a...a dokonce by mohlo to "t" být číselně až stářím vesmíru, čili převrácenou hodnotou Hubbleovy konstanty.))

[EGON](#) [18.11.09 - 20:53]

Nevim jestli vubec nejak chapu tu tvou HDV ale podle tebe je z velicin delka a cas slozena i ta hmota ? Ja sem zastancem toho ze i delka a cas je jen vyjadrenim dvou stavu jedne veliciny a to "boha" ve ktereho verim ja. Proste ja verim v jednovelicinovy vesmir který se postupne z te jedne veliciny sezlozituje do nami chapaneho a vnimatelneho prostredi ve kterym zijeme. Je docela dobre mozne ze i hmotnost nebo hmota je jen jinym vyjadrenim delky a casu, proste vsechno se to nejak sklada do sebe a ze sebe vytvari ruzne jine objekty.

Fyzika cernych der nebo velkeho tresku je vlastne pokusem o pochopeni takovych velikych zazraku prirody. Me by jen zajimalo jak si dosel k tomu vyjadreni hmoty z delky a casu, proste gravitace sama o sobe je totiz vyjadrenim hmoty jako takove. Kdyz je neco hmotne ma i nejakou podobu nejak existuje. Foton kuprikladu je dualni - chova se i jako vlna - je to asi jedna z nejlehcich a nejrychlejsich projevenych hmotnych veci, nebo se pletu ?

A jak vlastne vznikla hmotnost fotonu ? Kdyz je to vlna tak ma fekvenci amplitudu, rychlost sireni ... a jak to dava vsechno vzniknout hmotnosti fotonu ? To by me zajimalo, jakou hmotnost ma taketo vlneni a proc vlastne ma hmotnost kdyz je to vlna. Na zakledo toho ma hmotnost i zvuk kdyz se siri prostredim... No nic, díky ti zatím i za to, cos napsal, ja to když tak jeste jednou - dvakrat proctu a pak se k tomu snad vyjadrim lepe a vic.

Navrátil [18.11.09 - 22:08]

Pozor, ta předvedená rovnice **graviton . delta t/ t = elektron ... a elektron . delta t/ t = foton ...** to není interakce. To je opět "jistá moje symbolika" vycházející z mých vzorečků dvouveličinových.

Navrátil [18.11.09 - 23:14]

EGON [18.11.09 - 20:53] zítra ti k tomu kousek řeknu svého názoru. Dobrou noc. S tím Bohem se už už blížíme ke stejné vizi.

Odpověď na „žluté“ dotazy EGONa :

(**citace**) : Nevim jestli vubec nějak chapu tu tvou HDV ale podle tebe je z velicin delka a cas slozena i ta hmota ?

(**reakce**) : Ano, tak. Multiplikací dimenzí dvou základních veličin Délka a Čas. Velká písmenka jim dávám proto, že z historických důvodů je i stejným názvem nazvána jedna z dimenzí Délky a to **x-délka** ; y-šířka ; z-výška.

(**citace**) : Ja sem zastancem toho ze i delka a cas je jen vyjadrenim dvou stavu jedne veliciny ...

(**reakce**) : To já taky. Nad touto vizí jsme se bavili přede dvěma lety se SRNKOU – Petříkem. Tam jsem mu vysvětloval (a je to uchováno i na mém webu) že se domnívám, že veličina Délka a Čas jsou dvěma stranami jedné mince a to jisté **Velveličiny**. (za což jsem sklídl bouřlivý posměch ; dodnes). Je to opět vize navazující na chronologii logiky tedy na logiku po stopách geneze dimenzí zpět k „nule“. Protože před Třeskem, těsně před Třeskem uý byly 3+3dimenze (3délkové + 3časové) (3D + 3T) , v té posloupnosti stavů. Pak směrem od Třesku k té nule, dle logické úvahy, dimenze „ubývaly“ (podle mě nějakým stylem „kulhavých schodů“) ...asi tak :

3D + 3T ;

2D + 3T ;

2D + 2T ;

1D + 2T ;

1D + 1T ;

0D + 1T anebo v podobném algoritmu. (hned si určitě všimneš že „kulhání“ na schodech může začít v druhé variantě u „T“. V Každém případě dojdeš k jedné dimenzi...čili lichý stav. Je dost možná i jiná vize, že tím „lichým“ stavem byla jistá VELVELIČINA , nazvěmež si jí „V“ a protože byla lichá, tak na posloupnosti geneze se zrealizovaly „naráz“ obě dimenze tj. časová i délková, takto :

+ „V“ → jednoveličina – Velveličina asymetrická → její dělení →

1D + 1T →

1D + 1T + „T“ →

1D + 2T + „D“ →

2D + 2T + „T“ →

2D + 3T + „D“ →

3D + 3T → a zde je rozhraní mezi stavem „předTřeskovým“ a „poTřeskovým“. Dál se posloupnost vývoje dimenzí realizuje tak, že vyšší počet dimenzí nad tři je „uvnitř hmoty“.

U té „nuly“ tj. v pozici „V“ jsem SRNKOVI vysvětloval svou vizi, že zde mohl mít Vesmír podobu mnou popsané do „Filozofické rovnice“ :

„V“ (artefakt, velveličina) (z něhož se budou vyvíjet dimenze, délkové i časové, a z nich hmota i čp) krát „Z“ (zákon, první pravidlo vesmíru, z něž se budou také vyvíjet další pravidla...viz chemie, biologie atd.) = Vesmír.

Čili : **„V“ krát „Z“ = Vesmír** (filozofická „rovnice“). Co jak vidíš je nějaký stav ...stav symetrický (!) (existence „V“ a „Z“) ... **A pak jsem SRNKOVI nadhodil spekulativní vizi, že i tyto dva vesmírotravné „fakty, instance“, v nějaké symetrické podobě, by mohly k té absolutní**

Nule směřovat do lichého stavu, tj. asymetrického : Bůh. (čili : Bůh se rozdvojil na V a Z ... pak se ono V rozdvojilo na posloupnost stavů při střídání symetrií s asymetriemi...do jedné posloupnosti artefaktů. A druhá posloupnost je vývoj fyzikálních, chemických, biologických pravidel, zákonů....což ještě nebylo zkoumáno „spojitě, v souvislosti, vzájemnosti“.

Moje vize byly i do jiné rétoriky, tj. že možná v té posloupnosti „směrem k Nule“ se konal „po“ V a „Z“ ještě stav (volba stavu asymetrického) : existenčno anebo neexistenčno... přičemž se mi zdá, že i toto jsou dvě věci, dvě strany jedné mince → Boha.

(**pokračuji citací**) : ...a to "boha" ve kterého verim ja.

(**reakce**) : Ty věříš v Boha kterému dali podobu lidí, lidé do něj vtělili „lidské stavy“...lidé si vymysleli „jak“ má Bůh vypadat. Je klidně možné že Bůh vypadá totálně jinak než si lidé představují. Prostě Bůh může být např. První zákon Vesmíru = „Z“ ...anebo První artefakt vesmíru „V“ ... co ty víš. (?) proč by měl vypadat tak jak si ho lidé vybájili ? Buh věděl v singularitě Třesku, že za 14 miliard let „vygeneruje“ bytosti – lidi takové jaké jsou ?

(**citace**) : Proste ja verim v jednovelicinovy vesmir který se postupne z te jedne veliciny sezlozituje do nami chapaneho a vniimatelneho prostredi ve kterym zijeme.

(**reakce**) : no vidíš, tak už jsme dva.

(**citace**) : Je docela dobre mozne ze i hmotnost nebo hmota je jen jinym vyjadrenim delky a casu,

(**reakce**) : No vidíš, už jsme dva co máme stejnou vizi ; já tuto hypotézu hlásám už 29 let a nemůžu najít pochopení ani k akademickým úvahám.

(**citace**) : ...proste vsechno se to nejak sklada do sebe a ze sebe vytvari ruzne jine objekty.

(**reakce**) : vlnobalíčkování časoprostoru je způsob jak realizovat hmotové elementy.

(**citace**) : Fyzika cernych der nebo velkeho tresku je vlastne pokusem o pochopeni takovych velikych zazraku prirody. Me by jen zajimalo jak si dosel k tomu vyjadreni hmoty z delky a casu,

(**reakce**) : já jsem amatér, já fyziku na stavárně odflákl. Když mě to jednou 7.1.1981 napadlo, večer když jsem v RD zatápěl v kotli, tak se mi udělali před očima mžitky, polil mě pocit úúúžasu ... a nemohl jsem usnout. Pak jsem začal studovat v brněnské univ.knihovně každý týden nebo obtýden fyziku. Rok. Já jsem šel na to od lesa : viděl jsem ve fyzice dvě síly, že : $F(a) = F(g)$.. proč se ukazuje stejný stav ve dvou podobách ? Pak jsem si lámal hlavu nad tím :
Proč je „m“ ekvivalentní „ x^3/t^2 “ ...? atd.

(**citace**) : ... proste gravitace sama o sobe je totiz vyjadrenim hmoty jako takove.

(**reakce**) : Ne, gravitace je síla a síla není hmota. Síla ovšem je „stavem časoprotoru“ stejně jako je „stavem časoprostoru“ hmota, hmotové elementy – vlnobalíčky, pro které byly použity dimenze dvou základních veličin. D a T.

(**citace**) : Kdyz je neco hmotne ma i nejakou podobu nejak existuje.

(**reakce**) : No, ono existuje i to, co vidět není. Lidé geneticky, historicky si zvykli vnímat hmotu „jinak“ než věci „nehmotné“...a často se jim tyto zdají že neexistují.

(**citace**) : Foton kupříkladu je dualni - chova se i jako vlna - je to asi jedna z nejlhčich a nejrychlejších projevených hmotných věcí, nebo se pletu ?

(**reakce**) : Ne...je to také vlnobalíček „z dimenzí délkových a dimenzí časových“ a pohybuje se „po“ dimenzích časoprostorových rozvinutých tj. málo zakřivených.

(**citace**) : A jak vlastne vzniká hmotnost fotonu ?

(reakce) : „zvlnovaličkovaly se“ některé dimenze délkové a časové do lokálního útvaru...já pro foton mám „vzoreček“ ... jenže tu se nedá předvádět bez souvislostí a kontinua s HDV. Jdi se podívat na můj web.

(citace) : Když je to vlna tak má frekvenci amplitudu, rychlost šíření ... a jak to dává všechno vzniknout hmotnosti fotonu ? To by mě zajímalo, jakou hmotnost má takové vlnění a proč vlastně má hmotnost když je to vlna.

(reakce) : foton není vlna, je to vlnobalíček s kompakťovanými dimenzemi, ale pohybuje se vlněním po dimenzích veličin. Při průchodu tou štěrbinou v těch slavných dvouštěrbinových experimentech se „vlnobalíček“ nějak naruší-rozbalí a za dírami „složí“ (mám na to sice svou vizi, ale je nedokonalá, já to přesně nevím, nejsem vševěd, domnívám se že „vlnobalíček“ fotonu leží na ose symetrie tohoto vesmíru s antivesmírem a je při pootočení na té ose identický s antifotonem... ?, viz výklad na mém webu) Ale co tuším, že jeho souputník „antifoton“ s „převráceným vzorečkem“ klidně existuje velmi daleko od svého „bráchy“ ... a můj vzoreček a pojetí spolu s pojetím HDV by to objasňoval...já to pro nedokonalost svého mozku nedokážu.

(citace) : Na zákeřnosti toho má hmotnost i zvuk když se šíří prostředím... No nic, díky ti zatím i za to, co napsal, já to když tak ještě jednou - dvakrát přečtu a pak se k tomu snad vyjádřím lépe a víc.

(reakce) : díky za vyprovokování ... já už jsem moc, moc unavený, celoživotně a už stagnuji ... padám ke svému konci . Už HDV musí dokončit někdo jiný.

JN, 19.11.2009

Navrátil [19.11.09 - 15:36]

EGONe, tady máš mou odpověď na tvé dotazy : [odpověď](#)

EGON [19.11.09 - 15:46]

Tak sem si to přečetl a dobral. Chtelo by to ale víc optimizmu na závěr... já se sice taky necítím nejlíp v poslední době ale člověk musí věřit ze překona všechny překážky a nastrahy života.